

N 063 / 09 / 02

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

SENÁT

9. funkční období

N 063 / 09 / 02

**Usnesení Výboru pro záležitosti Evropské unie
k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady
o zřízení agentury Evropské unie pro spolupráci
a vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva
(Europol) a o zrušení rozhodnutí 2009/371/SVV
a 2005/681/SVV**

2013

**SENÁT
PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY**

**9. FUNKČNÍ OBDOBÍ
VÝBOR PRO ZÁLEŽITOSTI EVROPSKÉ UNIE**

153. USNESENÍ

z 15. schůze, konané dne 17. července 2013

k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení agentury Evropské unie pro spolupráci a vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení rozhodnutí 2009/371/SVV a 2005/681/SVV

Senátní tisk č. N 063/09

Po úvodní informaci Lubomíra Metnara, 1. náměstka ministra vnitra, zpravodajské zprávě senátora Tomáše Grulicha po rozpravě

VÝBOR

- I. přijímá**
k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení agentury Evropské unie pro spolupráci a vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení rozhodnutí 2009/371/SVV a 2005/681/SVV doporučení, které je přílohou tohoto usnesení;
- II. doporučuje**
Senátu Parlamentu ČR, aby se k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení agentury Evropské unie pro spolupráci a vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení rozhodnutí 2009/371/SVV a 2005/681/SVV, vyjádřil ve smyslu doporučení přijatého výborem;
- III. určuje**
zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu PČR senátora Tomáše Grulicha;
- IV. pověřuje**
předsedu výboru senátora Miroslava Krejčů, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR.

Miroslav Krejča v.r.
předseda výboru

Tomáš Grulich v.r.
zpravodaj výboru

Tomáš Grulich v.r.
ověřovatel výboru

**Doporučení k vyjádření Senátu PČR
k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení agentury
Evropské unie pro spolupráci a vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování
práva (Europol) a o zrušení rozhodnutí 2009/371/SVV a 2005/681/SVV**

Senát PČR

I.

1. je si vědom

nutnosti účinné spolupráce, sdílení informací a analýz členskými státy a poskytování vzájemné operativní podpory při vyšetřování;

2. připomíná však,

že v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie je používání donucovacích opatření při předcházení a vyšetřování trestné činnosti plně v pravomoci členských států;

3. zdůrazňuje

význam parlamentní kontroly činnosti Europolu, přičemž připomíná své 206. usnesení ze dne 28. dubna 2011 ke sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o způsobech kontroly činností Europolu Evropským parlamentem, do které jsou zapojeny vnitrostátní parlamenty;

II.

1. nepodporuje

navrhované sloučení agentur Europol a CEPOL, neboť Komise dostatečně neprokázala jeho přínosy a možné finanční a administrativní úspory s ohledem na

- a. odlišnou náplň činnosti obou agentur,
- b. jejich odlišné personální potřeby pro zajištění těchto činností a
- c. riziko zastínění policejního vzdělávání ostatními úkoly sloučené agentury;

2. zastává názor,

že jestliže Komise navrhuje svěřit Europolu v souladu s čl. 88 odst. 2 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie i úkoly koordinace, organizace a provádění vyšetřování a operativních akcí vedených společně s příslušnými orgány členských států, musí být v nařízení podrobně vymezen rozsah těchto úkolů, aby se zabránilo právní nejistotě; dodává však, že takové vymezení v návrhu Komise chybí;

3. zdůrazňuje proto,

že rozhodování o použití donucovacích opatření, jakož i provádění donucovacích úkonů musí zůstat plně v kompetenci příslušných policejních a justičních orgánů členských států v souladu s jejich vnitrostátním právem a že koordinační a organizační činnost Europolu musí být založena na dobrovolném souhlasu orgánů členských států a musí ustoupit pravomocem vnitrostátních justičních orgánů zajišťujících dozor nad zákonností vyšetřování prováděného policejním orgánem;

4. připomíná,

že ve svém výše uvedeném usnesení ke sdělení Komise o způsobech kontroly činností Europolu Evropským parlamentem, do které jsou zapojeny vnitrostátní parlamenty, zaujal stanovisko, že kontrolní mechanismus na národní úrovni by měl být založen i na diskuzi s představiteli Europolu;

5. zastává názor,

že pravomoc iniciovat a uskutečnit parlamentní projednání záležitostí Europolu za přítomnosti jeho funkcionářů podle čl. 53 odst. 1 návrhu nařízení musí náležet jak Evropskému parlamentu (s možnou přítomností zástupců vnitrostátních parlamentů), tak i samostatně každému vnitrostátnímu parlamentu, neboť jen tak bude možné tuto kontrolní pravomoc efektivně využít v záležitostech dotýkajících se jednotlivých členských států;

6. požaduje,

aby byla do textu nařízení doplněna podrobnější úprava pravomoci podle čl. 53 odst. 1, a to ve smyslu bodu II. 5 tohoto usnesení, a byla v něm blíže vymezena „porada“ správní rady Europolu s Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty, která má předcházet schválení a aktualizaci víceletého pracovního programu Europolu;

7. poukazuje

na nutnost sladit posílení informačních toků a orientaci činnosti Europolu podle potřeb členských států se zárukami, že poskytující orgán bude nadále kontrolovat zacházení s předanými informacemi;

8. podporuje

v rámci zpracování informací flexibilnější nastavení informačních systémů Europolu při zachování vysoké úrovně ochrany osobních údajů;

III.

1. žádá vládu,

aby Senát informovala o tom, jakým způsobem zohlednila toto stanovisko, a o dalším vývoji projednávání;

2. pověřuje

předsedu Senátu, aby toto usnesení postoupil Evropské komisi.